

ROMÂNIA

TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 26 Septembrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol se află judecarea cauzei formulată de **reclamantul ... în numele membrilor de sindicat ...** în contradictoriu cu **pârâții ...**, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă în reprezentarea reclamanților apărător ..., lipsind pârâții.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, se constată că la data de 05.09.2024 reclamanții au depus factură și OP în dovedirea cheltuielilor de judecată constând în onorariu de avocat în cuantum de 5950 lei și note de ședință.

Instanța în temeiul art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 pune în discuție sesizarea Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Reclamanții prin apărător lasă la aprecierea instanței.

Instanța se va pronunța prin încheiere asupra sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, asupra suspendării cauzei, iar în situația în care nu va fi sesizată Î.C.C.J. va acorda termen de judecată în data de 15.11.2024 ora 10:00.

TRIBUNALUL

În temeiul art.396 alin. 1 C. proc. civ., va amâna pronunțarea asupra sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea pentru data de 02 Octombrie 2024. Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică din data de 26.09.2024.

PREȘEDINTE

GREFIER

ROMÂNIA

TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 02 Octombrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol se află pronunțarea asupra sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în cauza formulată de reclamantul ... în numele membrilor de sindicat în contradictoriu cu pârâții ..., având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

Mersul dezbaterilor au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 26.09.2024, când instanța, în baza art. 396 alin. 1 C.proc.civ., a amânat pronunțarea pentru termenul din data de 02.10.2024.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024: „*Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la „*necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impiezeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.*”

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sunt diferite de cele prevăzute de art. 519 C.pr.civ.

Astfel, instanța apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului: „*completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

Instanța opinează că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunile de drept care fac obiectul prezentei cauze.

II. Expunerea succintă a cauzei:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Timiș la data de, reclamantul ... în numele membrilor de sindicat în contradictoriu cu pârâții a solicitat instanței să dispună următoarele:

1. Obligarea pârâților la plata către reclamantii a sumelor constând în sporul neacordat, în procent de 100% aplicat la salariul de bază, aferent muncii prestate în zilele de repaus săptămânal și de sărbători legale, pentru ultimii trei (3) ani de zile anteriori introducerii cererii de chemare în judecată;

2. Obligarea pârâților la actualizarea sumelor cu rata de inflație și cu dobânda legală penalizatoare aplicată la suma solicitată, de la data scadenței fiecărui drept salarial până la momentul plății efective a sumelor cuvenite;

3. Obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată;

Tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr. 62/2024 privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât prezentul litigiu are ca obiect stabilirea și plata drepturilor salariale și de natură salarială, reclamantii au calitatea de funcționari publici fiind plătiți din fonduri publice, iar asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Față de cele expuse mai sus, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

1. În temeiul prevederilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

Dacă munca prestată de personalul vamal, a cărui statut este reglementat de OUG nr. 10/2004, în zilele de repaus săptămânal sau de sărbători legale beneficiază de compensarea instituită de art. 12 alin. 5 din OUG nr. 10/2024, de Codul Muncii sau de compensarea reglementată de Legea nr. 153/2017, cu modificările ulterioare.

În temeiul art. 2 alin. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul prevederilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

Dacă munca prestată de personalul vamal, a cărui statut este reglementat de OUG nr. 10/2004, în zilele de repaus săptămânal sau de sărbători legale beneficiază de compensarea instituită de art. 12 alin. 5 din OUG nr. 10/2024, de Codul Muncii sau de compensarea reglementată de Legea nr. 153/2017, cu modificările ulterioare.

Transmite prezenta încheiere, prin poștă electronică, tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță și în calea de atac, procese de natura celui de față.

Suspendă judecata cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Cu drept de recurs pe toată perioada suspendării. Calea de atac se va de pune la Tribunalul Timiș.

Pronunțată azi, 02.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței.

PREȘEDINTE

GREFIER